السنة الاولى جريدة سياسية
ادبية تجارية مديرها ومحررها
الشيخ ج. سانو ابو نظارة المصري
بباريس بشارع «جوفروا ماري نمرة ٦»

المنصف

قيمة الاشتراك سنوياً ١٠ فرنك ومع
جريدة ابي نظارة وجريدة التودد
وعلاواتهما ٢٠ فرنك سنوياً ترسل
المبالغ بطوابع بوستة او بحوالة تجارية

عدد ٤ باريس في ٦ محرم الحرام سنة ١٣١٧

العام الجديد . المبارك السعيد .

اهلاً وسهلاً بمحرم الحرام . باشي شهر سنة الاسلام . اراك جايب لنا كالعادة . العز والهنا والسعادة . فاذاً سنة ١٣١٧ سنة افراح . وتقدم وثروة وفلاح تنسينا الهموم الكبيرة . اللي قاسيناها في السنين الاخيرة . ونرى فيها امير المؤمنين . منصوراً على اعادي المسلمين . والبيرق العثماني الجليل . يرفرف بمفرده على وادي النيل . والجراد الاحمر ابو منشار . اللي صح بلاد الشرق دمار . نراه مطروداً يا اخواني هو وطائفته الغبية . من جميع الاقطار الشرقية . اقبل دعائي يا ربي يا عزيز . وخلص عبيدك من يد الانكليز . عند ابناء الشرق مسلمين ونصارى ويهود . لا اله غيرك محبوب ومعبود . بقى ارحم يا ارحم الراحمين . على اولادك الشرقيين . وانصر الامم الغربية . اللي تراها تحب دولتنا العلية . والهم مولانا السلطان . خليفتنا المعظم عبد الحميد خان . بما فيه الاصلاح لكافة المنتمين اليه . وبالعمر الطويل انعم عليه . واجعلها سنة مباركة على كل ملك وامير . وغني وفقير . فانت يا ربي على كل شيء قدير

محامد الموسيو لوبه

الحق يقال ان فخامة الموسيو لوبه رئيس الجمهورية . رجل مسعد وكانت قدومه خير على الامة الفرنساوية . فترى في عهده حل اهم المسائل . وفصل اصعب المشاكل . اعني مثلاً نازلة القبطان دريفوس . اللي شوشت الخواطر وضايقت النفوس . رايحة تنتهي على خير والفضل لفخامة الرئيس صاحب الامارة . اللي بحكمته وعدله ماشية الوزارة اما جنابه فصحيح قرة عين الفرنسيس . لبساطته وحسن اخلاقه ومشيه في باريس . احياناً على رجليه لا خيالة ولا عربية . كانه احد الاهالي مش رئيس جمهورية . اما في وقت الامر والنهي ومقابلة الملوك والامراء . والعلماء والاعيان والوزراء نراه بطل قمقام . يخاطبه الجميع بالوقار والاحترام . ومنذ توليته بطلت القلاقل وانفض الهيجان . وعاد الهدو وصحت الاهالي اخوان . والشاهد على كلامي ده يا كرام . اللي حصل في دار الندوى هذه الايام . يوم الجمعه الماضي استعفى وزير الحربية . وبعدها بساعة زمن دخل محله وزير الاشغال العمومية . وفي الوقت ذاته تعين وزير جديد للاشغال . واستمرت كما كانت الاحوال . فالفخر في ده كله للموسيو لوبه الرئيس المجيد . صاحب التدبير العظيم والرأي السديد . ادامه المولى لفرنسا واهلها . وفرحه بسعادة احوالها . دعائي مقبول لدى الرحمن . لان رئيس الجمهورية اصدق محبي آل عثمان

فرنسا وسيام

كتبنا هنا في القسم الفرنساوي مقالة عال . فيما حصل من الاكرام والاجلال . لصديقنا الموسيو دومير حاكم الهند الصينية العام . عند زيارته ملك سيام . ووصفنا جمال وبهجة السراية الملوكية . اللي مالهاش نظير عند الدول الافرنجية . والكرسي الذهب المرصعة بالجواهر الثمينة . وما حصل من الافراح والزينة . كرامة لزيارة نائب فرنسا الدولة الحبيبة . وما للولا نجكورن ملك سيام من الاخلاق النجيبة . ولا شك ان حسن القبول . اللي صار للموسيو دومير حافظ المتبول . لان يقيناً ملك سيام . استرحب الحاكم الفرنساوي ولاقاه بغاية الاكرام . وده كله علامة العلاقات الودادية . اللي بين دولة سيام والدولة الفرنساوية . اما نحن فسررنا جداً يا كرام . ما لفرنسا عند ملوك الشرق من الوقار والاحترام . ربنا يعلي شانها ونفوذها امين ويديم المحبة والوداد بينها وبين الشرقيين

نجاح مسالحي وعاقبة خير

هذا ما حصل للموسيو دلكاسه وزير الخارجية فى مجلس النواب يوم الاثنين الماضى فانه قام بين الوزراء ونواب الامة الفرنساوية خطيباً واظهر ما عنده من حب وطنه العزيز وما يبذله من الجهد والهمة فى صالحه فانتصر على اخصامه اللئام وغاظ حساده المجرمين وسر محبي الحق والعدل والانصاف فهللوا وصفقوا اله ولمّا تم خطابه ونزل من المنبر هنأ الجميع على براعته وفصاحة لسانه ومقاله البديع والحِكَم والمواعظ التي حواها خطابه الرنان . اما اخصامه اعداء الحق فولّوا مقهقرين من امامه وقد كانوا تعصّبوا عليه ونقّصوا فى حقه وبنوا عليه فمدحته جميع الجرايد السياسية وثنت عليه وحصل لنا من ذلك فرح عظيم لكون جنابه من اصدق محبى ابناء الشرق . اللهم متعه بجزيل النعم وعلّي صيته بين الامم

زهرة من تاريخ وطنى الغالى
ونبذة من ترجمة حالى

(تابع لما سبق فى جريدة التودد ٢٥ ذي الحجه عدد ٤)

هذا ولمّا البصرتني امي شفيت مما اصابني لغتني فى قطعة خرقة . وحملتني وسارت بي نحو جامع الشعراوى لشحاتة كسوتي من الصدقة . ووقفت بالباب وسالت الزوّار الحسنة كما شيخ الصندوق عليها اشار . وصارت تقول للجميع . صدقة يا اسياد نكسى بها هذا الرضيع . كي يعيش يا مسلمين . يعوض عليكم ربي الطاق عشرين : وبهذا الثواب يحفظ لكم غيابكم . ويجبركم ويكثر فى اموالكم . فاعطاها الزوّار ما وفق لهم من الاحسان . ولما انقضى مرور الناس عادت حمدت الحنان المنان . واشترت لى القماش للكسوة كما هي العادة . وما تبقى من الدراهم فرقته على خدم الجامع يا سادة . فثنوا على فعلها الجميل . ودعوا لى بالعمر الطويل . وناولت شيخ الصندوق صرّة جسيمة . تحتوى على كعك ونقل ومن سكر وفواكه عظيمة . فقبلها منها ودعا لى بطول العمر والبلا والالطاف فى الامراض والمشاق والوراء .

ثم عادت والدتي المرحومة الى الدار . حامدة مولاها على جبر الانكسار . هذا ولم يتم عليّ سنة الا وقد اصبت بالرمد . واقعدني عن السير المعتادة عليه الاطفال مدة اشهر وما هد . كابد الامة المديدة ولم ارَ للدنيا ضوءً . حتى يئسوا من بصرى لاني ما كنت افتح فى الشمس ولا فى الظل وقد صاحبني بقايا هذا المرض مصاحبة الصديق الذي لا يختشي اللوم ولم يفارقنى مهما قذفته او طردته الى اليوم . واعلموا ان ضرر عينيّ ليس موجباً لي سخطاً بل علاء . لان ربي كم كافانى على ذلك حسن الكفاء . فان كنت احزن فى بعض الايام على عدم الاستطاعة فى السير فى جميع السلوك . فاني كم فرحت وسررت بمرضى عند مقابلة الملوك . فان قلتم لي وما هو المرض . وهل يسر انسان بمرض . قلت نعم هل رايتم من صعلوك . تنهض لمقابلته الوزراء والملوك ؟ . تنهض لى عند قدومي عليه واقبل عليّ الى باب الديوان . واخذني من يدي واجلسنى فى مقام عالى منصان . السلطان الاعظم . صاحب المقام الاكرم . والشاه الفاخر . صاحب العقل الباهر . وامبراطور برازيل الافخم . من كان فى سيرته محكم . كذا ملكة اصبانيا الجليلة . وروسا جمهورية فرنسا النبيلة . وفعل جميع هؤلاء لي ليس لعلو قدرى او كثرة تمولي . ولكن فعلوه شفقة لي ورحمة لضرر عيوني . فانظر كيف كانت السقام . موجبة لرفع المقام . ثم لا حاجة لذكر ما طرأ عليّ من الامراض العادية . كالحصبة والجدرى وما اشبه ذلك من علل الطفولية . وبالجملة فقد قاست والدتي . شر المشاسات فى تربيتي . وادت ما وجب عليها نحوي من الفرض . وصدق من قال من فقد امه فما بقى له صديق شفوق على وجه الارض . ارضعتني ثلاثة اعوام بلا توان . فقال لها بعض الخلان . من طالت عليه الرضاعة . فلا يكن له قريحة ولا فى التعليم براعة . والغالب ان هذه القاعدة غير مطردة فى نوع الانسان . لاني كم لقوة ذكرتي سبقت وكسبت الرهان . حتى اني اذا طالعت صحيفة مرتين فلا ريب . المرّة الثالثة اتلوها على الغيب . وعادتي فى المآدب والعزايم التى اندب فيها لالقاء المقالات . اصنف فيها اثناء تناول الطعام ما يناسب من الابيات . وربما قلت ماية بيت صنفتها وحفظتها فى الحال . واقوم اقولها فيظن الحاضرون ارتجال . وما ذاك الا من الحافظة الالهية . التى منّ المولى عليّ بها ونعم العطية . وبمناسبة ذلك لي دراية تامة فى ثمان لغات اتقنتها . وقوة على كتابتها نثراً ونظماً ان شئتها . وفيما مضى كتبت قصيدة بالست لغات للموسيو كارنو المرحوم رئيس الجمهورية . وفى هذه الايام كتبت اخرى مثلها قياماً بواجب تهنئتي للحضرة الشاهانية غير اني اقول لا مشاحة فى الاصطلاح . ولعلي لو كنت رضعت اقل من الثلاثة لزاد لي النجاح . وبرعت فى الفلاح

(البقية تأتي) « ابو نظارة »

tion, plaide vaillamment la sainte cause de la France et en défend énergiquement les intérêts dans la Vallée du Nil.

Le cheikh Abdel Fattah démontre, dans cette remarquable étude, que l'état actuel des finances, du commerce et de l'industrie de la France est florissant, et que sa situation politique est si prépondérante qu'elle occupe la première place parmi les grandes puissances du monde. Et, après avoir longuement parlé de la République française, de son illustre chef d'Etat, de ses éminents ministres et de ses hommes politiques, le Cheikh conclut qu'il ne faut donc pas prêter foi aux journaux anglais qui disent que la France est malheureuse à l'intérieur et déconsidérée à l'extérieur.

Nos sincères félicitations à notre ami le cheikh Abdel Fattah et au journal arabe francophile. *La Nouvelle Dépêche.* A. N.

Les Officiers d'Académie et de l'Instruction publique

(Discours d'Abou Naddara)

Qu'a-t-il donc fait, notre Directeur, pour être si sympathique aux Français? Si, par la parole et par la plume, il les célèbre, il ne fait que son devoir d'hôte reconnaissant. Abou Naddara n'est pas flatteur et s'il chante la France, c'est qu'elle le mérite bien. Il faut voir avec quelle joie il prend la parole dans les réunions, dans les fêtes et dans les banquets. Ce sont là des occasions pour lui de payer, comme il le dit, les intérêts à 1 pour 100 de sa dette de gratitude envers la France qui, depuis vingt-un ans, lui accorde une hospitalité plus qu'orientale. On l'a entendu avec plaisir, le 6 mai, au banquet amical offert, au grand restaurant Bonvalet, aux quatre décorés, MM. Raynaud et Vergné, officiers d'Académie, et MM. Sarradin et Argaud, officiers de l'Instruction publique, dont notre éloquent ami, l'éminent sténographe Buisson, a fait le juste éloge dans son discours.

Abou Naddara était inspiré. Il était entouré d'amis: Monvoisin, Lefebvre, Chaignaud, Cadeau, Tinel et Herbomuz étaient là, et leur spirituelle conversation le charmait en lui donnant des idées lumineuses. Il a donc été fécond, et a terminé sa causerie par cet impromptu :

Chacun de ces Messieurs mérite
Sa belle décoration.
A boire, amis, je vous invite
A leur haute distinction.
Vivent le ruban, la rosette
De la modeste violette.

LITTERATURE MUSULMANE

*Dans les nos 1, 2 et 3 de l'*Almonsef*, nous avons publié des traductions de vers arabes, turcs et persans; aujourd'hui, c'est le tour de la poésie arabe. En voici quelques extraits :*

Il est une erreur qui a cousu les yeux de l'homme imprudent; et derrière le sommeil où il reste plongé sont la mort et les flammes. Ne demeure point enfoncé dans le gouffre des plaisirs car cette ivresse est suivie de la pesanteur de tête.

Oh! mon ami, que tu es peu attentif à observer le mouvement des astres! Malheur à toi! la mort accourt; elle se précipite sur toi. Tu es sur une route où blanchissent les noires chevelures. Celui qui entreprend un voyage sans se munir de provisions trouve la mort.

Je vois avec étonnement comme cet homme s'agite et se fatigue, emporté par ses brûlants désirs et par le feu de ses espérances. Il croit pouvoir obtenir ce que le destin ne lui a pas donné en partage; et la mort, qui est proche, se rit de lui. Il dit: Je ferai cela demain; et avant demain la mort l'aura frappé.

Il m'étonne beaucoup, cet insensé qui laisse après lui à ses héritiers les richesses qu'il a amassées. On rassemble tous ses biens; ensuite on pousse autour de sa tombe des cris mêlés de quelques larmes apparentes, sous lesquelles le rire du cœur est caché.

Non, quand même le monde nous resterait en partage, quand même ses biens nous arriveraient en abondance, un homme libre ne devrait pas s'abaisser devant lui. Et comment le pourrait-il? le monde n'étant qu'une possession qui s'évanouira demain!

Cette vie n'est qu'un meuble fragile. Oh insensé! insensé celui qui s'y attache! Ce qui est passé est mort, ce que l'on espère est caché; tu n'as à toi que l'instant où tu respires.

Le monde fatigue celui qui le recherche, tandis que l'homme sage et éclairé goûte un calme parfait. Tous les rois qui jouissent de ses biens sont enfin forcés de se contenter d'un linceul. Ils entassent des richesses et puis les abandonnent : deux choses qui font leur tourment. Mais moi, qui suis assuré de paraître un jour devant Dieu, j'ai pris le monde en dégoût. Eh! comment pourrait-il me séduire, puisque ses faveurs ne sont qu'un sommeil léger! Le monde, avant moi, n'est resté à personne; pourquoi donc toutes ces inquiétudes et toutes ces peines?

(*A suivre.*)

Nous remercions sincèrement nos confrères Français, Turcs et Arabes de Constantinople des éloges qu'ils ont bien voulu faire à notre Directeur Abou Naddara pour la campagne qu'il mène vigoureusement en faveur de l'entente cordiale du gouvernement de la République et de la Sublime-Porte, et de l'amour fraternel des Ottomans et des Français.

اخبار دار السعادة

نقلا عن الجرائد الشرقية

انعقد مجلس نظارة النافعة والتجارة بناء على ارادة الحضرة السنية السلطانية وتداول اعضاوه في اتخاذ التدابير والطرق القانونية لمنع ورود الطرابيش التي تصدرها اوستريا بكمية وافرة كل عام الى الممالك الشاهانية المحروسة حتى صارت اشبه بالاحتكار وقرر بعد المداولة والبحث الطويلة توسيع فبريقة الطرابيش الهمايونية بدار السعادة واستحضار مقدار كبير من الادوات والالات الميكانيكية التي تسهل عمل الطرابيش في الاستانة وبذلك يستفيد الاهالي فوائد جمة منها تشغيل العدد العظيم من الصناع وتخفيض اثمان الطرابيش وترويج التجارة الوطنية وحفظ الثروة وقد تلقى معظم التجار هنا هذا القرار بمنتهى الارتياح والفرح واملوا الخير والنفع العميم منه. ومن التسهيلات التي اوجدها المجلس تقريره اعفاء الادوات والالات التي تستحضر من الخارج من رسوم الكمارك ليتسنى دخولها بكثرة وانتشار الصناعة المذكورة بهذه الوسايط القويمة

فاضت المكارم السلطانية بمبلغ ثلاثمائة ليرة لتوزع على الفقراء البائسين في ولاية وان من المراحم الشاهانية والتفاتاتها المتوالية على الرعية اصدارها الارادة السنية بان يوسس في الولايات المحروسة دور لتربية الاطفال الايتام الذين ليست لهم موارد ارتزاق ثابتة يتعيشون منها

تتذاكر الحكومة فيما طلبته اللجنة الاصلاحية اليمانية من نحو تاسيس مكتب في صنعاء اليمن

ابتدأ في انشاء القسم العثماني في معرض باريس سنة ١٩٠٠ القادمة ويشتمل هذا القسم على فنادق على الطرز الشرقي وفبركة حرير شرقية ايضاً وصالون مفروش بالاقمشة الجميلة المطرزة وذلك ليكون ميالاً لاستلفات الانظار نحو المصنوعات الشرقية

انكلترا والروسية

جاء في رسالة من لندرة ان البرنس دوغال ولي عهد انكلترا رئيس لجنة معرض سنة ١٩٠٠ في وليمة اعدت له في ٢٩ ابريل بدار الفنون الملوكية وحث اصحاب الفنون من الانكليز على ارسال مصنوعاتهم لمعرض باريس ثم قام اللورد سالزبري والقى خطاب اثبت فيه عقد اتحاد بين انكلترا والروسيه واظهر ابتهاجه مما سيعود به ذلك الوفاق من منع كل مصادمة بين الدولتين في ميدان النزال ثم قال ومن حاصل ذلك الاتحاد ان لا يعرض باحدى المتحالفين لاخطار تستفيد منها الاخرى ثم اثبت رئيس وزراء انكلترا ان علائق دولته وثيقة مع بقية الدول وراي موتمر نزع السلاح الذي دعت الروسية الدول للاجتماع به في مدينة هاي من اجل ما يتفأل به في اطراد السلم

PREMIÈRE ANNÉE.

FONDATEUR
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
6, Rue Geoffroy-Marie, 6
PARIS

JOURNAL POLITIQUE

L'Almonsef

(L'ÉQUITABLE)

D'ABOU NADDARA

LITTÉRAIRE & COMMERCIAL

N° 4. — 15 Mai 1899.

ABONNEMENTS :
Un An.................. 10 »
Avec le *Journal d'Abou Naddara*, ses suppléments et l'*Attawadod*
Un An 30 »

Pour toutes communications, s'adresser au Directeur.

RÉSUMÉ SOMMAIRE DES ARTICLES ARABES DE CE NUMÉRO.

Le nouvel an musulman, 1317. — Nos souhaits de bienvenue. — Nos heureux pressentiments. — Nos vœux pour le bonheur et la prospérité de S. M. I. le Sultan Abd-ul-Hamid, de l'Empire Ottoman et des Puissances européennes amies de l'Islam et de son Auguste Calife.

L'éloge de S. E. M. Loubet, Président de la République. — Le bonheur dont la France jouit depuis son élection de Chef de l'Etat. — Le rétablissement de l'ordre et la cessation des agitations. — La démission et le remplacement du Ministre de la Guerre, sans crise, grâce à la sagesse de l'illustre Président. — La popularité que lui créent sa simplicité, sa loyauté et sa droiture.

M. Delcassé. — Sa magnanimité, son patriotisme et son éclatant succès à la séance parlementaire du 8 mai. — Nos vœux pour sa conservation aux Affaires Etrangères.

La France et le Siam. — Réception du Gouverneur Général de l'Indo-Chine, etc.

Nos souvenirs de l'histoire contemporaine de l'Egypte. Ouvrage inédit d'Abou-Naddara, paraissant en feuilleton dans nos trois journaux : *l'Abou-Naddara, l'Attawadod et l'Almonsef.* — Suite.

Nouvelles de Turquie. — Extrait des journaux de l'Orient.

Réception solennelle de S. E. M. DOUMER, Gouverneur général de l'Indo-Chine, par S. M. le Roi de Siam.

Tout le bien que Dieu accorde à la France nous réjouit le cœur. N'est-elle pas la Puissance amie de l'Islam et de son Auguste Calife? Oui, les Orientaux de toutes les races et de tous les cultes savent que le peuple français les aime et désire les voir heureux et prospères; c'est pour cela qu'il leur est sympathique et qu'ils font des vœux pour sa grandeur et son triomphe. Partout où les fils magnanimes et généreux de la France se présentent, soit en Afrique, soit en Asie, ils trouvent l'accueil le plus cordial, le plus gracieux, car dans les pays du soleil, on connait leur caractère loyal et chevaleresque, et si une tribu les reçoit à coups de fusil, c'est que des Européens, ennemis et envieux de la France, l'ont excitée contre eux par leurs intrigues infâmes et leurs noires machinations. Mes lecteurs d'Orient entendront donc avec un plaisir inexprimable la bonne nouvelle que voici :

Notre cher ami, S. Exc. M. Doumer, l'éminent gouverneur général de l'Indo-Chine, qui, par son réel mérite et son honnêteté exemplaire, est arrivé à cette haute et importante fonction gouvernementale, vient d'être reçu avec une cordialité sans précédent par S. M. le roi de Siam, au palais de Bangkok. A l'occasion du voyage du sympathique gouverneur général, de brillantes fêtes ont été données par Sa Majesté Siamoise. Ce voyage revêt donc une haute importance politique. Il est vrai que le faste des souverains d'Extrême-Orient est légendaire, mais il n'en est guère de comparable à celui que Sa Majesté Chulalongkorn fait déployer en de semblables occasions.

Tous ceux qui ont visité Siam nous ont fait des descriptions merveilleuses du palais du Roi. Il parait qu'il est immense et complètement entouré de hautes murailles. Ce palais des Mille et une nuits renferme des jardins splendides au milieu desquels s'élève le sanctuaire de l'Eléphant, qui est, dit-on, la divinité vénérée de tout un peuple et l'emblème du royaume de Siam. La richesse des appartements royaux est éblouissante. Un voyageur, qui eut la chance de voir la salle du trône, nous a dit qu'elle offre, avec ses tentures merveilleuses, ses trônes d'or massif incrusté de pierres précieuses, un spectacle vraiment féerique, dont rien ne peut donner l'idée dans les pompes des plus grandes cours européennes, et dont on trouverait difficilement l'équivalent, même chez les Radjahs de l'Inde.

Tel est le magnifique palais où fut solennellement reçu l'honorable et digne représentant de la France.

En recevant le Gouverneur général de l'Indo-Chine dans ses appartements privés, en présence de toute sa Cour, des princes du sang, S. M. le roi Chulalongkorn a dérogé à l'immuable étiquette siamoise qui rend impénétrable pour les étrangers le palais de Sa Majesté. Il a voulu, sans doute, marquer par là son vif désir d'entretenir avec la France des relations plus cordiales que par le passé.

Toutes nos vives et sincères félicitations au Gouvernement de la République française pour l'estime et le respect qu'il inspire au Souverain du Siam et pour le succès diplomatique de son éminent représentant dans l'Indo-Chine. D'ailleurs la valeur de cet homme d'Etat est universellement connue. Nous sommes fier d'être au nombre de ses admirateurs, et nous rendons grâce au Très Haut qui daigna exaucer les vœux que nous fîmes à S. Exc. M. Doumer le jour de son départ de Paris.

ABOU NADDARA.

LA SITUATION EN FRANCE

Sous ce titre, le cheikh Mohammed Abdel Fattah, qui habite Paris depuis douze ans, vient de publier une étude remarquable dans la *Nouvelle Dépêche*, grand journal arabe du Caire, qui, depuis sa fonda-

T. S. V. P.

PARIS. IMP. G. LEFEBVRE, 5 & 7, RUE CLAUDE VELLEFAUX. *Le Gérant,* G. LEFEBVRE.